

KATONA NIKOLAS

BALATONFÜRED

Ha egyetlen várost választhatnánk, ahol szívesen lennénk ebben az epidemikus helyzetben, és kiközkentene a monotonikus rendszerből, az mindenképpen Balatonfüred lenne. Volt szerencsém látni a várost a téli és a nyári időszakban is, így tudom, a táj és a város szépsége évszaktól függetlenül el tudja varázsolni az embert.

Balatonfüred város Veszprém megyében található, a Balatonfüredi járás székhelye. A település eredetileg Szent István király korától 1946-ig Zala vármegyéhez tartozott. „A Balaton északi partjának fővárosa”, a Balaton-part legrégebbi üdülőhelye. Kereskedelmi szálláshelyeken eltöltött vendégéjszakák tekintetében Magyarország hatodik legnépesebb települése. Ismertségét a Balaton közelsége mellett elsősorban szénsavas forrásainak és mediterrán jellegű klímájának köszönheti. Jelentős vitorlaskikötő.

Területe három részből tevődik össze: a vasútvonal két oldalán húzódó östelepus, a gyógyforrások körül kialakult régi gyógyhely, valamint ennek két oldalához csatlakozóan a legújabb Füred üdülő/idegenforgalmi életét befogadó központok, szállók, kemping, üdülőtelep stb. térsége. Az egykori Balatonarács községet 1954-ben csatolták hozzá.

Egyik legkiemelkedőbb látványossága, amin érdemes végismenni, az a Tagore-sétány. Ajánlom mindenkinek, hogy naplemente alkalmából vigyenek ki magukkal egy finom édes bort, majd üljenek le egy padra, és csodálják a tájat. Persze, azonkívül, hogy a hely gyönyörködtető, számos nevezetessége is van. Rabindranáth Tagore 1926. november 1-jén érkezett a szanatóriumba, majd gyógyulásának öröme fáat ültetett. E fa előtt 1956-ban egy indiai küldöttség felavatta Tagore bronzszobrát, és 1957-től a korábban Deák Ferencről elnevezett sétány is az ő nevét viseli. A fa mellé emléktáblát tettek, amelyen a költő ez alkalomra írt verse olvasható. Tagore példáját először

indiai politikusok követték, s ezután néhány év alatt hagyománnyá vált, hogy az itt megfordult híres személyiségek fáat ültetnek a parkban. Marx György fizikus kezdeményezésére a Nobel-díjasokkal folytatták a sort, őket különféle hírességek követték, napjainkban pedig magyar politikusok szaporítják az ültetett fák és emléktáblák számát. Fát ültetett itt többek között: Farkas Bertalan és úrhajóstársa, Valerij Kubaszov, Leonov, a Gandhik, Göncz Árpád, Benoit Mandelbrot, Wigner Jenő és több magyar Nobel-díjas. Emellett szobra vagy mellszobra van itt Széchenyinek, Kisfaludy Károlynak, Deák Ferencnek, valamint Salvatore Quasimodo olasz költőnek, akinek a tiszteletére évente rendeznek költői versenyeket.

A sétány közepét augusztusban a Borhetek sátrai és padjai foglalják el, a sétányon pedig tűznyelők, utcai zenészek, köztük egy perui banda, élő szobrok, artisták és mozgó árusok hada található.

Tavaly nyáron volt szerencsém ellátogatni az 1932 óta napjainkig megrendezett Balatonfüredi Borhetek eseménysorozatára is. Az egész sétányon különféle standok állnak, melyeken meg lehet kóstolni a térség legízletesebb borait. Ha az ember kikapcsolódásra vágyik, különféle magyar együttesek szórakoztatják az embereket a jó ital mellé.

Sokszor vágyódom vissza erre a helyre. Itt mindig megnyugvásra lel az ember, és a lelke mindig lecsendesül a hullámok ringásával. Lehet, hogy egyszer még itt töltöm el a hátralevő életem, ahogy a móló partján nézem a naplementét egy jó bor kíséretében, s verset költök, de egyelőre az is nagy érték lehetne, ha nem csak fotókról elmékezhethnék vissza a helyre. Gondolatmenetem Kasza Béla soraival zárnam, ami elmond mindent arról, miért kedves ez a térség számomra:

„Itt a világ szíve, legragyogóbb bája,
tájak gyönyörköltő édes muzsikája.
Kedvem szárnyalása, örök remény bókja,
boldogság színtere, a szabadság csókja.”